

има Божественъ произходъ. Гледате, че нѣкой поетъ пише хубави работи. Обаче, поетътъ не пише по своя инициатива — нѣкой му диктува, а той пише. Тази е причината, задето поетътъ пише при особени условия, а не всѣкога и на всѣко време. Истинскиятъ поетъ пише всѣкога по вдъхновение, което иде отъ висшитѣ свѣтове. Душата на човѣка е потопена въ тия свѣтове и оттамъ черпи своя животъ. Човѣкъ е потопенъ въ свѣта на храната, на въздуха и на свѣтлината.

Засега ученитѣ изучаватъ свѣтлината въ нейнитѣ най-прости прояви. Тѣ не подозиратъ даже, че свѣтлината носи известни мисли съ себе си. Всѣки цвѣтъ отдѣлно сжщо носи нѣщо специфично въ себе си. Запримѣръ, ако внесете червения цвѣтъ въ организъма на нѣкой анемиченъ човѣкъ, веднага червенитѣ кръвни тѣлца въ кръвта му ще започнатъ да се увеличаватъ, и животътъ въ него ще се засили. Ако внесете портокаловия цвѣтъ въ организъма на човѣка, той става самостоятеленъ, започва да мисли свободно. Ако внесете зеления цвѣтъ въ човѣшкия организъмъ, човѣкъ започва да гради, да създава. Това е само пасивната страна на всѣки цвѣтъ, но тѣ иматъ и своя активна страна, което показва, че въ всѣки цвѣтъ природата е скрила известенъ родъ сили. Като знае това, чрезъ всѣки цвѣтъ разумниятъ човѣкъ може да придобие това, което му липсва. Чрезъ възприемане на червенитѣ цвѣтове на свѣтлината, човѣкъ може да си създаде здраво, хубаво лице. Каква по-добра козметика отъ действието на червения цвѣтъ върху човѣшкия организъмъ? Нѣкой червисва, пудри, маже лицето си съ разни червила и помади. — Не, нѣма по-лесенъ, поестественъ начинъ за подобряване здравословното състояние на човѣка и придобиване на жизнерадостностъ отъ възприемане на червения цвѣтъ. Червилата, пудритѣ, помадитѣ сж причина за запушване на поритѣ, както и за атрофиране клеткитѣ на човѣшкия организъмъ, вследствие на което тѣ се осакатяватъ. Ако е въпросъ за пудрене, само болнитѣ иматъ право да се пудрятъ. Когато нѣкой човѣкъ има рана, или когато нѣкое дете се изприщи, веднага имъ се притичатъ на помощъ съ пудра. Но здравиятъ човѣкъ да маже лицето си съ пудра, това нѣма смисълъ. Това значи преждевременно човѣкъ да запуши поритѣ си. Когато хората миятъ лицето си, когато се къпятъ, тѣ иматъ предъ видъ да отворятъ поритѣ на тѣлото си, правилно да възприематъ и даватъ. Каквото е лицето на човѣка, такъвъ е и неговиятъ животъ. Ако дойдете до лицето, до неговитѣ